

[Landbrugsministeren.]

forslag, skal jeg tage det af mig stillede Ændringsforslag tilbage.

Formanden: Det af Landbrugsministeren udenfor Betænkningen stillede Ændringsforslag er taget tilbage. Ønsker nogen at optage det? (Ophold). Da det ikke er Tilfældet, er det bortfaldet.

Rytter: Det ærede 6te Medlem for 5te Kreds (Jensen [Aale]) kritiserede meget skarpt min Opfattelse af den højtærede Landbrugsministers Ændringsforslag og mente, at jeg havde set forkert paa det. Jeg behøver formentlig ikke at indlade mig paa en Gendrivelse af det ærede Medlems Udtalelser, efter at Landbrugsministeren nu har taget Ændringsforslaget tilbage.

Maa jeg overfor det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds (Veistrup) sige, at Forholdet bliver jo faktisk det, at den Landmand, som af en eller anden Grund har været nødt til at stifte Gæld, falder ind under Loven, medens den Landmand, som er i omtrent samme Situation, men har gjort alt muligt for at afdrage, maaske kommer lidt paa den anden Side af den skarpe Grænse, der er trukket. Derfor har vi fra vor Side ment, at det var forkert at nævne et bestemt Procenttal for Gældens Forhold til Aktiverne. Det vil være uforstaaeligt for Befolkningen, hvorfor to Naboer, hvis Forhold ligner hinanden saa meget, bliver ganske forskelligt stillet i deres Forhold til denne Lov. Der er ingen, der har sagt, at vedkommende ligefrem skulde spekulere i at stifte Gæld. Jeg har kun oplyst det rent faktiske, at den Mand, som har stiftet større Gæld end en anden, falder ind under Loven, medens Manden med den mindre Gæld ikke gør det.

Der blev spurgt, om vi kunde angive et bestemt Beløb. Herom kan jeg kun sige, at havde man i øvrigt kunnet opnaa Enighed, var man ogsaa nok enedes om et Beløb omkring ved 25—30—35 Mill. Kr. Det er jo ganske umuligt her at nævne et bestemt Beløb, men vi kunde nok forhandle os til Rette om det Beløb, der skulde stilles til Disposition. Derimod i Lovforslaget at optage Regler om, hvorledes disse Penge skulde skaffes, vilde være i Strid med den Praksis, der gælder i Rigsdagen. Her er ikke Tale om Tilskud, men om Laan, om hvilke vi ikke ved, hvor store de bliver. Naar Talen er om Byggelaan og Eksportkreditter, nævner vi heller ikke, hvordan Pengene skal skaffes. Vi ser, hvor

stort Beløbet bliver, og saa maa vi skaffe Pengene til Veje. Var vi, som sagt, blot blevet enige om Princippet, var vi ogsaa nok blevet enige om, hvorledes Pengene til sin Tid skulde skaffes til Veje.

Veistrup: Det ærede 7de tingvalgte Medlem var ked af den skarpe Grænse, der her er sat. En Grænse maa der altid være; om man kan kalde denne skarp eller ikke, er en anden Sag, men jeg synes for Resten ikke, den er mere skarp end i mange andre Tilfælde. Det ærede Medlem oplyste, at selvfølgelig havde de talt om Beløbet, men man var ikke kommet til noget bestemt Beløb. Det fik jeg ogsaa Indtryk af, for det ærede Medlem nævnte 25—30—35 Mill. Kr., saa jeg maa indrømme, at der ikke i nogen udpræget Grad var Bestemthed til Stede.

Det ærede Medlem gjorde dernæst gældende, at det ikke var Tilskud, det drejede sig om, men Laan, og jeg maa da spørge det ærede Medlem: Hvor skal Pengene komme fra til disse Laan? Som Forholdene stiller sig paa Laanemarkedet i Øjeblikket, vil det sikkert være faktisk umuligt at faa de Laan, det drejer sig om, paa 25—30—35 Mill. Kr. Jeg synes for Resten, at det ærede Medlem tog lidt nonchalant, om jeg saa maa sige, paa Tallene. Det lod til, at det ikke betød saa meget, om der krævedes 5 eller 10 Mill. Kr. mere eller mindre. Jeg tror dog ikke, at man for Tiden kan regne med, at der er en saadan Pengerigelighed til Stede, at det ikke betyder noget. Jeg maa derfor atter sige, at det vil være mig umuligt at stemme for de Ændringsforslag, som er stillet af Venstre, men jeg maa anbefale at stemme imod disse Ændringsforslag.

Finansministeren (Bramsnæs): Jeg vil gerne gøre et Par Bemærkninger til det ærede 7de landstingsvalgte Medlem (Rytter), som nys udtalte, at man blot kunde vedtage at udlaa de Penge, der her er Tale om, saa kunde man altid senere fremskaffe Pengene. Det vil efter min Mening være en ganske ansvarsløs Maade at handle paa: at vedtage Love, der kræver, at der skal stilles betydelige Midler til Raadighed, uden nogen som helst Mulighed for paa det Tidspunkt at vide, om Pengene kan skaffes til Veje eller ej. Jeg maa paa det mest indtrængende advare det høje Ting imod at lovgive paa en saadan Maade. De finansielle Forhold er ikke saadan, at det er muligt, og dette: blot at bestemme, at man skal bruge nogle Penge, uden i mindste